

Yellah Yellah

Nieuwsbrief van de Belgische Stichting voor Weeskinderen in Marokko

Juni 2004

Met de inkomsten van een spaghettiavond werden de weeskinderen van het Belgische huisje in het nieuw gestoken.

Opvoedsters weeshuis zijn goed bezig!

In april trok voor de derde keer een groepje studenten orthopedagogie uit Hasselt naar Taroudant met een vormingsprogramma voor de opvoedsters van het weeshuis.

Dit jaar was het de beurt aan Sandra, Romina, Katrijn, Patrizia en Cindy. Samen met Els en Anita (hun docenten van de Katholieke Hogeschool Limburg) en Zohra, Walter en Anita van de Stichting Weeskinderen werkten ze een week met de opvoedsters en het bestuur van het weeshuis. De studenten hadden zich grondig voorbereid. Sandra en Romina: "Wij hebben de projectboeken van onze voorgangers gelezen en kregen een hoop uitleg van de docenten die de vorige jaren mee waren geweest. We bekeken de foto's en zochten alles over Taroudant op het internet."

Spaghettiavond

De studenten deden meer dan informatie opzoeken. Ze zetten ook een solidariteitsactie op: een spaghettiavond met optredens waar meer dan vierhonderd mensen op afkwamen. Met de opbrengst hebben ze een stukje van hun reis betaald en zijn ze met de weeskinderen van het Belgisch huisje gaan winkelen in de soek van Taroudant. De kinderen werden er in het nieuw gestoken: schoenen, jeansbroek, T-shirts.

Zeven pakketten

De studenten hadden de opdracht vorming te geven aan de opvoedsters van het weeshuis. Ze hadden zeven pakketten voorbereid en vijf daarvan hebben ze ter plekke (in het Frans) gegeven:

- snoezelen voor de gehandicapte kinderen
- babymassage
- zelfvertrouwen en faalangst bij de kinderen
- assertiviteit voor de opvoedsters
- sociale vaardigheden en zelfstandigheid.

De twee andere pakketten (één over sport en één over de ontwikkeling van baby's) bevatten achtergrondinformatie en werden als studiemateriaal achtergelaten in het weeshuis. De zeven onderwerpen sluiten aan bij hun behoeften van de opvoedsters, ze werden hier eerder over geconsulteerd.

Snoezelen

In het weeshuis verblijven er behalve de weeskinderen ook zes ernstig mentaal gehandicapte kinderen. Bedoeling van snoezelen is de zintuigen van de kinderen te stimuleren. Daarvoor hadden de studenten een aantal spullen meegepakt zoals fleecedekentjes en felgekleurde lampjes en relaxatiemuziek. Het was de bedoeling een snoezelruimte in te richten in het nieuwe huisje dat voor deze groep kinderen is gebouwd maar dat ging spijtig genoeg niet door, ze waren nog niet klaar met de afwerking. Snoezelen is niet helemaal onbekend in Marokko, één opvoedster had het er al eens gezien in een grote instelling en wist hoe het werkte. Volgend jaar neemt een nieuwe groep studenten dit punt terug op.

Babymassage

Doel van babymassage is de baby ontspannen maar het werkt ook om het contact tussen opvoeder en baby te bevorderen. De studenten hadden op voorhand de opleiding gevolgd bij Cereon in Genk, het Centrum voor Relaxatie en Ontspanning. Je begint altijd met het hoofdje en werkt dan van boven naar onder alle lichaamsdelen af.

Zelfvertrouwen en faalangst

Dit is belangrijk voor de oudste weeskinderen. Ze hebben geen gebrek aan zelfvertrouwen in het weeshuis, maar wel des te meer daar buiten. Sandra en Romina: "Op school worden ze uitgestoten, ze moeten achteraan in de klas zitten en als de school een uitstap organiseert mogen ze dikwijls niet mee. Het gevolg is dat de kinderen ongelukkig zijn. Ze kunnen zich niet weren en voelen zich minderwaardig. Ook de opvoedsters hebben het daar moeilijk mee." Zohra: "We hebben dit ook besproken met de directie van de school en er wordt ook al rekening mee gehouden. Maar leerkrachten staan ook onder druk van de ouders van de

andere kinderen, zij hebben een heel negatieve kijk op de weeskinderen."

De vorming ging er over hoe de opvoedsters hiermee om kunnen gaan. Het was een actieve werkvorm met rollenspel. Sandra: "De opvoedsters moesten zich verplaatsen in de situatie van het kind en ze konden dat erg goed. Ze hadden geen extra aanmoediging nodig om mee te doen met het rollenspel en vonden het erg fijn." Zohra: "Voor de opvoedsters was het vooral een bevestiging dat ze goed bezig zijn met de kinderen. Maar ze worden daarin niet altijd gevolgd door het bestuur van het weeshuis, die zijn geneigd om de kinderen binnen te houden op het terrein van het weeshuis, ze mogen niet buiten de poort om bijvoorbeeld boodschappen te doen. Het bestuur heeft daar een reden voor, uiteindelijk blijven ze verantwoordelijk voor de kinderen, maar op die manier is het wel moeilijker voor de opvoedsters om te werken aan het zelfvertrouwen van de kinderen."

Romina en Katrijn waren er dit jaar bij in Taroudant.

Assertiviteit

De opvoedsters durven dit soort kwesties niet altijd ter sprake brengen, daarom was er ook een sessie over assertiviteit. Zohra: "Dat is niet vanzelfsprekend in de Marokkaanse cultuur. Het gaat er hiërarchischer aan toe dan hier."

Daarom moesten we deze vorming goed introduceren bij het bestuur. Het is niet de bedoeling de opvoedsters tegen het bestuur in te laten gaan. We stellen de kinderen centraal en het is de taak van de opvoedsters om het bestuur duidelijk te maken wat er voor de kinderen moet gebeuren. Zij moeten die signalen geven, dat is hun verantwoordelijkheid. En om dat goed te doen moesten ze assertiever worden. In functie van het kind, dus." Een goede communicatie met het bestuur is belangrijk, de opvoedsters moeten immers ook begrip kunnen opbrengen

voor beslissingen die genomen worden. De belangrijkste boodschap van de vorming was om te werken met ik-boodschappen: op een goede manier formuleren wat men wil en de eigen mening durven zeggen.

Sociale vaardigheden

Deze sessie ging over het uiten van gevoelens door de kinderen. De studenten introduceerden de gevoelsboekjes, hiermee wordt veel gewerkt in Vlaamse instellingen. Kinderen leren ermee praten over de eigen emoties.

“Leren zelf problemen op te lossen”

Anita Faucompret en Walter Wellens stonden mee aan de wieg van de Stichting Weeskinderen. Hoe beoordelen zij de ontwikkeling die het weeshuis heeft doorgemaakt?

In het begin

Anita is via het CLB in contact gekomen met Zohra. “Ik kende haar professioneel en toen ze zeven jaar geleden een reis naar Marokko organiseerde ging ik mee. We hebben toen veel scholen bezocht maar niet het weeshuis in Taroudant, het project daar bestond nog niet. Op die reis hebben we elkaar beter leren kennen en vriendschap gesloten. Het jaar daarop gingen we opnieuw naar Marokko en mijn man Walter ging met ons mee. Toen kwamen we wel in het weeshuis. Dat eerste bezoek heeft me enorm getroffen. De kinderen werden wel goed verzorgd, maar verder gebeurde er weinig mee. Ik zie de gehandicapte kinderen nog buiten op een bankje zitten, er werd niets mee gedaan, ze hadden geen speelgoed, niets. Ik wilde me inzetten om dat te verbeteren en Walter en ik zijn toen lid geworden van de pas opgerichte stichting.”

Pedagogische invalshoek

Voor Anita staat de pedagogische invalshoek centraal. Ze voert gesprekken met de opvoedsters en peilt naar hun noden en behoeftes. Op basis daarvan maken de studenten orthopedagogie uit Hasselt dan het vormingsprogramma. “Dit jaar liep dat vormingsprogramma voor de derde keer op rij en de resultaten zijn goed te merken” vindt ze. “De opvoedsters steken er veel van op, ze gaan steeds professioneler te werk. Met de vorming kunnen we nu een volgende stap zetten: wij hoeven niet meer te komen met de oplossing voor hun problemen, maar kunnen hen nu leren hoe ze zelf hun problemen

kunnen oplossen. We hoeven het niet meer voor te kauwen, het wordt een andere aanpak. Hoe definieer je het probleem? Hoe haal je ideeën naar boven? Hoe zet je ideeën om in actie? Daar zijn ze nu aan toe.” Op pedagogisch vlak merkt Anita op dat er belangstelling is voor de invoering van een kindvolgsysteem, in Vlaanderen is dit een gangbaar instrument om via gerichte observatie de ontwikkeling van kinderen in kaart te brengen om beter te kunnen bijsturen.

Hechter

Walter merkt op dat ook de nieuwe fysieke omgeving van het weeshuis een rol speelt. De kinderen zitten nu niet meer bijeen in één groot gebouw maar in kleine huisjes. “Dat maakt hechtere banden tussen de kinderen en met de opvoedsters mogelijk. “ Anita: “Je merkt het verschil met vroeger als je ze bezig ziet in de huisjes. Ze spelen rustig, helpen mee in het huishouden, maken hun huiswerk. Jammer is dat de weeskinderen maatschappelijk nog altijd niet aanvaard worden, op school krijgen ze nog altijd een negatieve stempel opgedrukt door de andere kinderen en ook nog door sommige leerkrachten.

Management

Walter werkt in België als bedrijfsadviseur en heeft op daardoor ook belangstelling voor de organisatie en het beleid van het weeshuis. “Er zijn nog al wat verschillen in bedrijfsvoering tussen Marokko en België. Het bestuur van het weeshuis is in handen van twee vrijwilligers, een arts en een verpleger die werken in het plaatselijk ziekenhuis. Er zijn nog andere bestuurders maar hun betrokkenheid is beperkt. Sinds dit jaar is er een nieuwe directrice aan de slag, Khadija. Zij heeft goede ideeën over management. Ze heeft vertrouwen in de opvoedsters, erkent hun professionaliteit en durft ook te delegeren. Zo wil ze ook werk

Anita samen met Khadija, de nieuwe directrice van het weeshuis.

maken van een huishoudelijk reglement voor het weeshuis met duidelijke afspraken wanneer de kinderen buiten de poort mogen. De weeskinderen worden groter en moeten de kans krijgen zelfstandig hun weg te vinden buiten het weeshuis.”

NIEUW PREVENTIEF PROJECT

Ongehuwde moeders

In april is ook een nieuw project van start gegaan in Taroudant. Het project wordt financieel en inhoudelijk gesteund door de Vlaamse Gemeenschap. De Stichting weeskinderen lag mee aan de basis van dit nieuwe project en volgens voorzitter Zohra Nait Oufakir is er een duidelijke link met het werk van de stichting voor de weeskinderen. “Veel kinderen in het weeshuis zijn te vondeling gelegd of afgestaan door ongehuwde moeders. In het meer traditionele zuiden van Marokko zien deze moeders geen andere uitkomst. Met dit project willen we hier preventief aan werken, iets doen aan de oorzaken. Het is de bedoeling jonge vrouwen goed en tijdig te informeren over zwangerschap en contraceptie om zo het risico van ongewenste zwangerschap te verminderen. We zijn begonnen met een vrouwenadviescentrum in Taroudant. De aanpak is breder dan alleen contraceptie, ook

vragen over relatievorming en over de juridische aspecten van huwelijk en echtscheiding worden beantwoord. Omdat veel jonge ongehuwde moeders vanuit de dorpen rond Taroudant in de stad belanden wordt ook vorming gegeven in die dorpen. Dat gebeurt in samenwerking met het Marokkaans ministerie van gezondheidszorg, die teams van artsen en voorlichters uitstuurt om basisgezondheidszorg uit te bouwen in de bergen van zuid Marokko“.

Ateliers

Behalve dit eerste luik met advies en voorlichting zet het project de vrouwen van Taroudant en omgeving ook aan om eigen organisaties uit te bouwen. Een derde concreet doel is de vrouwen in de dorpen meer ontwikkelingskansen te bieden, er komen vier ateliers in evenveel dorpen: voor de productie van arganolie, voor borduurwerk, voor het weven van tapijten en voor het naaien van djellaba's. Op die manier krijgen de vrouwen de kans een stukje eigen inkomen te verwerven. De vrouwen kozen zelf de activiteit van de ateliers, het project biedt materiaal en begeleiding in de opstartfase.

Het project loopt voor drie jaar, in totaal zijn er voor Taroudant en omgeving elf vrouwen aan de slag. Zohra was betrokken bij de sollicitaties: “Het zijn stuk voor stuk gekwalificeerde en bekwame vrouwen die er echt in geloven.” De medewerkers van het project worden ondersteund door een groep vrijwilligsters, met name vrouwelijke artsen en advocaten.

MATERIËLE HULP

Ook dit jaar werd een lading hulpgoederen meegenomen naar Marokko. Kleren en schoenen (met dank aan Brantano) werden afgeleverd in dorpen rond Taroudant. Zij werden verdeeld via meisjesscholen. Ook waren er tweedehands rolstoelen en krukken bij voor een gehandicaptenvereniging in Taroudant. Voor het weeshuis zelf waren er een aantal computers.

WATERPUT IN AIT EL HADJ

De vereniging Contre la Soif ("tegen de dorst", deze vereniging is verbonden met de universiteit van Louvain-la-neuve heeft vorige zomer een waterput gegraven in Ait El Hadj, een dorp in de buurt van Taroudant. De put werd voorzien van een waterleiding naar het dorp zelf, op die manier krijgen de meisjes meer tijd voor school en huiswerk omdat ze geen uren meer hoeven te besteden aan water halen in de rivier. De scoutsvereniging die verbonden is aan deze universiteit brengt deze zomer een bezoek aan Ait el Hadj en zal er activiteiten voor de kinderen organiseren.

Babymassage

Eén van de vormings sessies die de studenten hadden voorbereid ging over babymassage. Het ging er praktisch aan toe.

Massage maakt de baby rustig en het verbetert de band met de opvoedster.

STEUN ONZE STICHTING

Onze stichting draagt de dagelijkse kosten van twee huisjes waar telkens zes weeskinderen samen met twee opvoedsters wonen. Eten en kleren kopen voor de kinderen, schoolgerief en het loon van de opvoedsters. Per huisje per maand kost dat in totaal 375 euro, voor de twee huisjes samen 750 euro. Wij hebben daarvoor al een aantal vaste schenkers maar we zoeken nog sponsors die elk tien of twintig euro per maand willen geven en dat voor een aantal jaren.

Uw voordelen? U weet dat u concrete hulp geeft, uw gift komt volledig ten goede aan de huisvesting en opvoeding van de weeskinderen. Er wordt geen geld afgehouden voor organisatiekosten want onze vereniging draait volledig op vrijwilligers. U krijgt ook belastingvoordeel, elk jaar wordt een u een fiscaal attest opgestuurd door onze partner, het Vlaams Internationaal Centrum. De daadwerkelijke kosten van uw bijdrage zijn daardoor nog een stuk kleiner. Voor u is het een kleine inspanning die u nauwelijks merkt, voor de kinderen van het weeshuis is het een groot verschil.

Vul het formulier op de volgende pagina in en bezorg het ons. Wij regelen het dan verder met uw bank. Als u wil stoppen met de doorlopende opdracht meldt u dat gewoon aan uw bank.

Contact: Zohra Nait Oufakir, Komveld 19, 3770 Riemst, telefoon: 012/45 77 39, e-mail: stichting_wees@hotmail.com

Tijdens hun reis in april van dit jaar brachten de studenten en de leden van de stichting ook een bezoek aan een dorpschool in de omgeving van Taroudant. Het bleef niet bij kijken alleen, de bezoekers moesten meezingen met de kinderen. In het midden herkennen we Zohra, de voorzitter van de stichting.

Doorlopende opdracht

Naam, voornaam: .....

Adres: .....

Telefoon: .....

geeft opdracht om vanaf .../.../... tot herroeping maandelijks over te maken via het debet van mijn rekening met nummer .....

bij (naam en adres bank) .....

het bedrag van ..... euro

ten gunste van rekening 733-01669030-23 van Weeskinderen Taroudant Marokko

Datum en handtekening .....